

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718202939
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718202939.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a Mgr. Ivany Šlesarovej, v spore žalobcu: W. B., bytom O. XXXX/XX, M. S., právne zastúpeného: W. X. H., advokát, so sídlom B. ulica XXX/XXX, M. S. proti žalovanej: Y. I., bytom M. XXX, právne zastúpenej: JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., Centrum 18/23, Považská Bystrica, IČO: 46 528 644, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6C/27/2018-48 zo dňa 18. apríla 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovanej sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh na prerušenie konania, výrokom II. žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobca povinný zaplatiť žalovanej do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, o výške ktorej po právoplatnosti tohto rozsudku vydá rozhodnutie súdny úradník. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že, žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k povinnosti vypratať parcelu č. KN C č. XXXX/X zapísanú na LV č. XXXX, k.ú. M. S., na ktorej žalovaná postavila bez povolenia chatku. Na základe nájomnej zmluvy zo dňa 15.06.2013 bola žalovanej prenajatá časť pozemku o výmere 600 m², pričom sa dohodli na nájomnom vo výške 0,10 Eur za 1 m², t.j. 28,80 Eur ročne. Žalobca písomne žalovanej oznámil, že k 01.04.2018 ruší nájomnú zmluvu s výpovednou dobou 6 mesiacov. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd prvej inštancie žalobe vyhovel. Na preukázanie tvrdení k žalobe pripojil: výzvu na vypratanie nehnuteľnosti a príslušenstva zo dňa 26.03.2018. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu na vypratanie pozemku nebola podaná dôvodne. Právne poukázal na § 126 ods. 1 Obč. zákonníka. Zdôraznil, že žalobca v konaní netvrdil, ani neprodukoval žiadny taký dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že stavba na dotknutej časti pozemku je nehnuteľnosťou, keď táto nie je napr. ako nehnuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľností. Súd prvej inštancie právny nárok žalobcu kvalifikoval v zmysle § 126 Obč. zákonníka (právne posúdenie nároku podľa § 135c Občianskeho zákonníka totiž prichádza do úvahy len pri nehnuteľnej veci). Aj zo samotného petitu žalobcu vyplývalo, že sa domáha „vypratania pozemku“ a nie odstránenia stavby. Ďalej sa súd prvej inštancie vysporiadaval s otázkou pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v danom spore. Výpoveďou žalovanej ako aj svedka B. R. a B. R., mal preukázané, že žalovaná nie je vlastníčkou chatky, nemá ju v držbe, túto neužíva, čo potvrdil aj samotný žalobca. Bolo nesporné, že chatku postavil manžel žalovanej a túto umiestnil na predmetnej parcele po dohode s právnym predchodcom žalobcu (otcom žalobcu). Žalovaná spolu s manželom ešte počas jeho života, ústnou darovacou zmluvou previedli vlastnícke právo k chatke na svojich vnukov B. R. a B. R., ktorí sú v

súčasnosti zároveň podielovými spoluvlastníkmi predmetnej parcely, na ktorej chatka stojí. Z uvedeného vyplynulo, že žalovaná neoprávnene nezasahuje do vlastníckeho práva žalobcu, preto nemá pasívnu legitímáciu v danom spore, a preto súd prvej inštancie žalobu zamietol. Poukazujúc na § 163 ods. 1 a § 164 CSP súd prvej inštancie zároveň zamietol aj návrh na prerušenie konania, keďže prebiehajúce konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetnej parcele, vedené na tamomšom súde pod sp.zn. 7C/57/2018 nemá význam pre rozhodnutie súdu v tomto spore. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa

§ 255 ods. 1 CSP a žalovanej ako strane sporu úspešnej v konaní priznal náhradu trov v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd jeho návrh uznal a vrátil vec na nové prejednanie a súdne pojednávanie prvoinštančnému súdu. Uviedol, že súdu prvej inštancie predloží odpisy väčšinových spoluvlastníkov a navrhol, aby si svedkovia R. B. a R. B. preniesli chatku na svoj pozemok a užívali iba tú časť, ktorá im patrí.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu označila rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne aj právne správne a navrhla ho potvrdiť. Žiadala, aby odvolací súd zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %. Uviedla, že odvolanie žalobcu nespĺňa náležitosti § 363 CSP. Odvolaním napadnuté rozhodnutie označila za vecne a právne správne.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že jeho odvolanie spĺňa všetky náležitosti § 363 CSP, jasne v ňom uviedol, čoho sa domáha. Na pojednávanie sa nedostavil z dôvodu, že mal v tom čase podaný návrh aj na zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníckeho podielu a čakal, ako súd prvej inštancie rozhodne. Doplnil, že chatku R. B. a R. B. nechce zobrať, chce len, aby bola premiestnená. Opätovne navrhol, aby odvolací súd jeho návrh uznal a vec vrátil na nové prejednanie a súdne pojednávanie súdu prvej inštancie.

5. Žalovaná v ďalšom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania.

6. Prípisom zo dňa 12.11.2019, doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.11.2019 vzal žalobca svoje odvolanie späť v celom rozsahu.

7. Podľa § 369 ods. 1 CSP, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

8. Podľa § 369 ods. 2 CSP ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

9. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

10. Dispozičný princíp, ktorým je ovládané začatie odvolacieho konania, sa prejavuje aj v jeho priebehu, a to jednak možnosťou rozširovať či inak meniť rozsah odvolania a dôkazy, ako aj možnosťou vziať podané odvolanie späť. Späťvzatie odvolania je teda procesný úkon odvolateľa, obsahom ktorého je jednoznačný, pochybnosti nevyvolávajúci prejav odvolateľa, že rezignuje na svoj pôvodný zámer a netrvá na vecnom prejednaní a meritórnom rozhodnutí zo strany odvolacieho súdu. Uvedená dispozícia odvolateľa s odvolaním je však časovo ohraničená, nakoľko odvolanie možno vziať späť, len dokiaľ nebolo o odvolaní rozhodnuté. Na účinné späťvzatie odvolania sa nevyžaduje súhlas druhej strany a ani súhlas súdu.

11. Vzhľadom na to, že žalobca vzal svoje odvolanie späť v čase, kedy o jeho odvolaní nebolo rozhodnuté, odvolací súd v zmysle § 369 ods. 3 CSP odvolacie konanie zastavil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Keďže v predmetnej veci žalobca zobrať odvolanie späť v celom rozsahu, odvolací

súd konštatuje, že zavinil svojím konaním zastavenie odvolacieho konania, a preto žalovanej ako úspešnej strane sporu priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu výške 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :
- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).